

Magyartanárok III. Országos Konferenciája

(Csongrád, 1993. október 21-23.)
Tájékoztató

Nagykőrös (1989) és Esztergom (1991) után Társaságunk harmadszor, Csongrádon rendezi meg a Magyartanárok Országos Konferenciáját, ezúttal is 2-300 magyartanár résztvevőre számítva, akik közül 50-60-an a környező országokból érkeznek.

Ezek a nagyszabású konferenciák, amelyekben a Művelődési és Közoktatási Minisztérium is mindig felelős résztvevővel képviselte az állami oktatáspolitikát, a magyar értelmiség leginkább megterhelt és szociális feszültségek szorongatta középrétegének szakmai tanácskozási és baráti együttléti alkalmait, s kétévenként szinte az egyetlen lehetőséget nyújtják, hogy a hazai résztvevők szervezeten együtt lehessenek romániai, szlovákiai, szerbiai, horvátországi, szlovéniai, Kárpát-aljai és burgenlandi kollégáikkal.

A tanácskozásnak otthont adó hely szelleméhez híven először mindig egy ún. „embléma”-előadás hangzik el (Nagykőrös: Arany, Esztergom: Babits). Csongrádon Juhász Gyulára kerül sor, majd kiváló tudósok előadásai tesznek eleget a konferencia továbbképzési feladatának. A Babits-Juhász-Kosztolányi-generációt mozgalomként összefogó Nyugat folyóiratról és íróról Németh G. Bélát, Rába Györgyöt és Kenyeres Zoltánt szeretnénk megnyerni előadónak.

A III. Országos Magyartanári Konferenciának külön jelentőséget kölcsönöz az a tény, hogy október 26-ára esik a klasszikus szerb író, a Csongrádon született Milos Crnjanski születésének 100. évfordulója. Szülőházának emléktáblával való megjelölését Társaságunk már korábban kezdeményezte, s most is szándékunk meghívni a centenáriumi megemlékezésre a belgrádi Crnjanski Akadémia képviselőit és előadóként Bori Imre újvidéki professzort. A Crnjanski-metafora a Balkán jelenlegi helyzetében a szomszédos kultúrák minden körülmények közötti egymásrataltságát, egymás irodalmi emlékeinek és emlékhelyeinek kölcsönös megbecsülését fejezi ki. A Crnjanski-program beiktatása értelemszerűen segíthet abban,

hogy minél több vajdasági magyar kolléga lehessen jelen a Kárpát-medence magyartanárainak harmadik országos magyarországi találkozásán.

Ugyancsak gondot viselünk arra, hogy a résztvevők által szabadon választható hagyományos módszertani szekcióülésekre is sor kerülhessen. Ezek előtt két előadás hangzik el az *Irodalomtudomány és irodalomtanítás* témakörből (Madocsay László, Szegedy-Maszák Mihály, Bókay Antal), majd a következő szekciók üléseire kerül sor (zárójelben a szekcióvezetők neve):

I. *Magyartanítás az oktatási törvény és a nemzeti alaptanterv tükrében: nemzetközi érettségi követelmények anyanyelv és irodalomból* (Spira Vera); II. *Irodalomtudomány és irodalomtanítás* (Arató László); III. *Magyartanítás az egyházi iskolákban* (Tóth Tibor); IV. *A XIX. századi magyar irodalom tanítása* (Györke Ildikó); V. *A XX. századi világirodalom tanítása* (Amacziné Bíró Zsuzsa); VI. *Műelemzés, mai magyar író műve alapján, lehetőleg a szerző részvételével* (Eörsiné Hajdú Marianna).

Hogy a tanácskozás előadásai és pedagógiai, módszertani ajánlásai anyagi erővé válhassanak, arról az elhangzottaknak nemcsak az Irodalomismeretben való megjelentetésével kívánunk gondoskodni, hanem azzal is, hogy ezt az Irodalomismeret-számot utólag eljuttatjuk minden résztvevőnek (s ha mód nyílik rá, lehetőleg minél több iskolának).

Egy ilyen nagyszabású vállalkozás véghezviteléhez nem elegendő a Társaság szerény anyagi ereje és a résztvevők személyes áldozata. Kellő támogatást kell hozzá biztosítanunk, amiből elsősorban külföldi magyartanár kollégáink költségeit, továbbá az előadói tiszteletdíjakat, a pusztaszeri autóbuzsókirándulást, a szerbiai és a hazai nemzetiségi meghívottak ellátását, a szervezési és tájékoztatói költségeket kell fizetnünk. (És az utazási, szállás-, étkezésköltségekről, terembérekéről, propagandáról, az Irodalomismeret nyomdaköltségéről még nem is szóltunk.)

Különösen számítunk a Megyei Pedagógiai Intézetek és a Regionális Oktatási Központok pártfogó közreműködésére.

KOVÁCS SÁNDOR IVÁN
egy. tanár, a Társaság elnöke